సత్యం సత్త్వం

పవని నిర్మల ప్రభావతి

"శుద్ధ సాత్వికమంటే ఏమిటండీ శర్మగారూ? తెలిసీ శుద్ధబుద్ధావతారాలంటూ ఎలాంటివారిని ఉదహరిస్తారో చెప్పండి!" అంది లెక్చరర్ విజయ, క్రీగంట, మూలగా కుర్చీలో కూర్చుని, ఏదో ఇంగ్లీషు నవల చదువుతున్న హైకాలేజీ లెక్చరర్ సత్యనారాయణరావు కేసి చూస్తూ.

తెలుగు లెక్చరర్ శర్మ మహదానందంతో గొంతు సవరించుకున్నాడు! విజయలాంటి అందాలరాశి తననో ప్రశ్న వెయ్యటమే గొప్ప కాదా మరి? 'అసలు ఈ సృష్టి సత్వ, రజ, స్తమో గుణాలని మూడు గుణాల కలయికండీ! శుద్ధ సత్వం అంటే...' పాఠం చెప్పుకుపోతున్నట్టే చెప్పుకుపోతున్న శర్మమాటల్ని అడ్డొస్తూ విజయ కిలకిల నవ్వింది... 'శుద్ధ సత్వాలు, శుద్ధ స్ఫటికాలూ నాకవసరంలేదండీ... బుద్ధావతారాలకు అర్థం కావాలి!'

ఆమె మాటలలో వినరి వ్యంగ్యార్థ ప్రయోగం, వినూత్న శైలి దానా సత్యనారాయణలో చలనం రాలేదు. సరిగదా, మెల్లిగా పుస్తకం మూసి వెయిటింగ్ రూం మూలనున్న బుక్ షెల్ఫ్‌లో సర్ది, నిర్లిప్తంగా బయటికి నడిచాడు...

'బుద్ధావతారాలంటే... ఆ కే

కానీ నేను బుద్ధులవతారంగానూ ఫరంతే మన దేశంలో...' మాటల కోసం తడుముకుంటున్న శర్మ కేసి జాలిగా చూసి, తెక్స్ బుక్స్ చేతికి తీసుకుని "నాకిప్పుడు కావలసింది శర్మ

మాంబయు తీస్తున్నా తెల్పండా కా.

"ఆయనగారి నెందుకలా అష్ట మానూ బుద్ధావతారం... అంటూ గోలచేస్తావు? ఏమనుకుంటారు?" ఎదురుగా వచ్చిన జానకి తర్వాత సుహాసిని మందలించింది

"గాదా! మరో మారు పింతాని బుద్ధా తారాలను మీరు చెప్పే అర్థాయి!" అంది విజయ వెయిటింగ్ రూం లోపలికి నడుస్తూ...

"ఏమంత కష్టం గడుపాం విజయా?"

విజయ కిలకిల నవ్వింది. అలా నవ్వినప్పుడు, అందంగా ఉమ్ముతున్న సిగరెట్ నవ్వుల గంగ ఉండాలని ఆమె అభిప్రాయం. 'ఇం తేమాత్రం ఏమనుకుంటారు?' అని

కంతటి నిర్లిప్తంగానూ వుండిపోతాడు!" అంది.

'చాలెద్దూ! మరీ అటకాయితనం. పాపం! సత్యనారాయణగారు వెల్‌మానర్డ్ జంటిల్‌మన్. శేఖర్, శర్మ, రమణగార్లలా పనివున్నా లేకున్నా పదిమార్లు విష్ చెయ్యలేదనా?' సుహాసిని సుతారంగా కోప్పడింది.

ఒకే కాలేజిలో చదువుపూర్తిచేసి, ఒకే కాలేజిలో లెక్చరర్స్‌గా చేరిన విజయ, సుహాసినిల మధ్య చనువూ, స్నేహమూ, సమపాళ్ళలో వున్నాయి. 'విష్ చెయ్యకుంటే పీడాపోయె. కనీసం కళ్ళెత్తికూడా చూడడేం, మనుషులవేపు? ఋష్యశృంగమహామునిలా శుద్ధసాత్త్విక...'

'ఎవరినండోయ్? హిస్టరీ లెక్చరర్ గారు అచ్చ తెలుగులో దీవిస్తున్నారు శుద్ధ సాత్త్విక... అంటూ?' దూసుకువచ్చిన శేఖర్ మాటలకు, ఉలిక్కిపడింది విజయ.

'మిమ్మల్ని కాదు లెండి!' సుతారంగా నవ్వినా, సుహాసిని కళ్ళల్లో, కించిత్తు కోపరేఖలు తళుక్కుమన్నట్లు తోచి, ముఖం చిన్నబుచ్చుకున్నాడు శేఖర్.

'ఇందాక శర్మగారేదో సత్వరజస్తమోగుణాలంటూ వర్ణించారు లెండి.. ఇంతకూ బయాలజీ లెక్చరర్‌గారికిప్పుడు క్లాసు లేదా ఏమిటి?'

విజయ నవ్వింది ఆ నవ్వులో, ఆ కాంతివంతమైన కళ్ళల్లో, ఆమె అందంతాలూకు మెరుపు మెరుగులు శేఖర్ కళ్ళను కట్టివేశాయి!

'ఇంతకూ నన్నే గుణంతో పోల్చారు?'

సమాధానం చెప్పకుండా చిరునవ్వు నవ్వింది విజయ. శేఖర్‌కు మైకం కమ్మినట్లయింది క్షణకాలం.

'సెకండపీర్‌లో నీకు వర్క్ అయిపోతుందన్నావుగా? మరో అరగంటలో నేనూ వస్తాను. వెయిటింగ్ రూంలో వుంటావా నాకోసం? ఇద్దరం కలిసే వెడదాం?' అంది సుహాసిని.

శేఖర్ వెళ్ళిపోయాడు.

'అలాగే...' ఏదో చెప్పబోతున్న విజయ తక్కున ఆగిపోయింది. సత్యనారాయణ గబగబ వస్తూ, క్షణకాలం తలెత్తి చూసి, తిరిగి పెద్ద పెద్ద అంగలేసుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు తన క్లాసు వేపు!

'ఇంకా నయం! ఢీకొట్టుకున్నాడు కాదు మహానుభావుడు' అక్కసుగా అంది విజయ.

'నువ్వు కొట్టినా ఏమీ అనుకోడు!' సుహాసిని నవ్వింది!

'ఆ! బుద్ధావతారంగారికంత సరసం కూడానా?' విసురుగా క్లాసువేపు నడిచింది విజయ.

అవక్ అయ్యాక, వంటరిగా వెయిటింగ్ హాల్లో కూర్చున్న విజయకు తీరని అశాంతిగా వుంది ఎందుకో!

తన అందం మగవారికి మత్తెక్కిస్తుందని తనకు తెలుసు. తన అలంకరణ వారికి మతులు పోగొడుతుందనీ తనకు తెలుసు. అసలు తన అందాన్ని పురస్కృతంగా ఎక్స్‌పోజ్ చేసి, తన చుట్టూరా వారు భ్రమరాల్లా తిరుగుతుంటే, తనకెందుకో తగని ఆనందం కలుగుతుంది.

తన పలుకుల కోసం పడిగాపులు పడుంటాడు మేథ్స్ లెక్చరర్ రమణ. తన చిరునవ్వు 'జీవితాంతం దాచుకుంటానన్నట్లు ప్రాధేయపడే చూపులతో చూస్తాడు కృష్ణమూర్తి. ఏదో ఓ నెపంతో రోజుకు పదిసార్లయినా పలకరించి తృప్తి పడతాడు శేఖరం. ఇక శాస్త్రి సరేసరి.. తన ముందు మతిపోయిన వాడిలా కంగారు పడిపోతాడు.

[illegible], అందగాళ్ళయిన యువకులైన లెక్చరర్స్ అంతా తననీడ కోసం ప్రాకులాడుతుంటే, వీరందరినీ మించిన అందమూ, పర్సనాలిటీ వున్న సత్యనారాయణకు తనంటే ఖాతరు లేదేమిటి? తనను పలకరించకుంటే మానె, కనీసం తన ఉనికిని కూడా గుర్తించనంతటి నిర్లిప్తంగా వుంటాడెందుచేత? కనీసం ఓరకంటనయినా చూడడేం?

తన అందం, అలంకరణ, ఆకర్షణ అతగాడిలో ఏలాంటి సంచలనాన్నీ కలిగించటంలేదా?

అతగాణ్ణి రెచ్చగొట్టాలనే, తను తరచూ 'సాత్విక సాధుపుంగవుడనీ, శుద్ధ బుద్ధావతారమనీ... ఎన్నో విసుర్లు విసురుతూనే వుంటోంది! తనను కాదన్నట్లు దులపరించుకు పోతాడేం?

'అరె మీరిక్కడున్నారా? ఏమిటలా వున్నారు? ఒంట్లో బాగోలేదా?' గాలిదుమారంలా దూసుకు వచ్చిన శేఖర్ కేసి చిరాగ్గా చూచింది విజయ.

'నా వర్క్ అయిపోయింది సుహాసిని కోసం వెయిట్ చేస్తున్నాను. మరో అరగంటలో వస్తుందామె!'

'ఐ.సి. ఐయామ్ సో సారీ... నాకు క్లాసుంది!' ఇంత చక్కటి అవకాశం జారిపోతున్నందుకు, ఆ బాధంతా మాటలలో, ముఖంలో వ్యక్తపరచి, వెళ్ళాడు శేఖర్.

'ఖర శేఖరం!' లోలోపల విసుక్కుంది. స్క్వేర్ వాచీలో తిరుగుతున్న సెకండ్ల ముల్లుకేసి చూచుకుంటూ, రూంలో మూలగా వున్న బుక్ షెల్ఫ్ దగ్గరకు నడిచింది.

గోడవారగా నిల్చొని, ఇంగ్లీషు నవల పేజీలు తిరగేస్తున్న తనని, హఠాత్తుగా బలిష్ఠమైన రెండు

శావళ్ళతో బంధించి మాటాడనివ్వ-కుండా, పెదవులతో పెదవులను నొక్కి వేస్తాడేమో, క్షణకాలం అర్థం కాలేదు విజయకు. ఎవరో ప్రేమిసినట్టు కుర్చీలో కూలబడ్డా, కళ్ళు తెరిచి ఆశ్చర్యపడింది. సత్యనారాయణ! చిలిపిగా నవ్వుతూ, కర్చీఫ్ తో ముఖం తుడుచుకుంటున్నాడు! 'పరోక్షంగా పువ్వులు విసిరేకంటే, ముద్దులు అచ్చువేయిస్తే, నేకాదన్నానా?' అతి మెల్లిగా అన్నాడు.

'ఏమిటీ వాగుడు? ప్రిన్సిపాల్ గారికి రిపోర్టిస్తాను!' కోపంతో బుసలు కొట్టింది...

'నో అబ్జెక్షన్!' మెత్తగా గొణిగాడు... అదే చిలిపితనం ప్రతిఫలిస్తోంది అతగాడి కళ్ళలో. బయట పరిసరాల్లో ఎవరిదో అడుగుల సవ్వడి..

గబుక్కున తను బయటికి అడుగు పెడ్తూ 'ఐ యామ్ వెరీసారీ! మీరు ఇక్కడున్నారని నాకు తెలియదు!' గబగబ వెళ్ళిపోయాడు.

'మసి పూసి మారేడుకాయ... జేడురుగాడులా పరుగెత్తారండీ సత్యనారాయణగారు. నా పన్ను తీక్కడ మానేరు కాదేలు... నా తీసేత్ అంటూ పరుగెత్తున్నాడు!' పెద్ద జోకు వేశాననుకుని వికటంగా నవ్వాడు కృష్ణమూర్తి.

విజయ పలకలేదు.

'అదేం? అలా చూస్తున్నావు?' గాభరాగా అడిగాడు ఎదుట కుర్చీలో కూర్చుంటూ.

'తల నొప్పి' పొడిగా అంది.

'ఓహో! సారిడాన్ వేసుకుంటారా? ఇలాంటి అవసరాలకే నేనా వస్తాయనమోననే ఎప్పుడూ కాజుతో జేబులో వేసుకుని వస్తుంటాను' అని జేబులోంచి సారిడాన్ తీసి, విజయ ముందు టేబిల్ మీద పెట్టాడు, తెగ మురిసిపోతూ.

'ఇంకా నయం గొంతుకలో పెంచుకున్నాడు కాదు' లోలోపల విసుక్కుని 'నో థాంక్స్' అంటూ విసురుగా బయటికి వచ్చేసింది విజయ. ప్రిన్సిపాల్ గారికి రిపోర్టిస్తే... ఆయన గారు, సత్యనారాయణను పిలిచి చీవాట్లు వేస్తే... అతగాడి ముఖం ఎలా వుంటుందో చూడాలి.' ఆలోచిస్తూ ప్రిన్సిపాల్ రూంలో అడుగు పెట్టిన విజయకు, అప్పటికే ఆగదిలోంచి బయటికి వస్తున్న సత్యనారాయణ అనుమానం మరింతగా తల వంచుకొని వెళ్తుంటే, ప్రతీకారజ్వాల భగ్గుమంది...

'విజయలక్ష్మిగారా? రండి!' ఆదరంగా ఆహ్వానించారు ప్రిన్సిపాల్.

'అక్కరలేదు సత్యనారాయణగారి ప్రవర్తనం బాగా లేదండీ!' అంటూ ప్రారంభించింది. కానీ తన మాట పూర్తి కాకుండానే

'సెహత్రి గురించి మీరు చెబుతుంటారే? సత్యనారాయణగారిని గురించా? తప్పు... తప్పు. మరెప్పుడూ ఇలా మాట్లాడకండి. ఆయనను గురించి! ఆయనకు లేడీ స్వామీజీలంటున్నారూ. ఏనాడూ ఆతగాడ్ని గురించి బాధ లేదు? ఇప్పుడేమో... హీ ఈజ్ ఎ జంటిల్ మన్! మీ [illegible] క్రియతో చేసి, మిమ్మల్ని మీరు కించ పరుచుకోకండి!'

[illegible] ఎదురైన చివాటుతో, తలవంచుకుని బయటికి వచ్చిన విజయకు సుహాసిని ఎదురైంది. 'ఇక్కడున్నావా? నేను ఇంతకు ముందే గంట నుంచి వెళ్ళిపోయావేమోననుకున్నాను. బుద్ధావతారం గారు మాత్రం అక్కడే ఏదో చదువుతున్నారు' విజయ మొహంలో [illegible], సుహాసినికి ఆశ్చర్యం కలిగించింది.

● ● ●

కుతూహలంతో [illegible] నుంచి, మార్పు [illegible]! తెలుసుకున్నాక, శేఖర్ ఆశ్చర్యంగా అన్నాడు 'ఇదేం చిత్రంరా మిస్టర్ రమణా? బుద్ధావతారం, శుద్ధావతారం అంటూనే, అతగాడ్ని పెళ్ళి చేసుకుందేంటిరా?'

'అదే నాకు అర్థంగావటం లేదు. మాట్లాడే తీరూ లేదు, పర్సనాలిటీ కమాండింగూ లేదు... [illegible] స్వాములవారిలా వుంటే అతగాడితో ఏం నచ్చిందో [illegible]' అతన్ని తనతో [illegible], తనని పెళ్ళాడమని చెప్పాడా? అనే అక్కసు నిండివుంది రమణగొంతులో.

'అసలీ తప్పూనేం ఎలా జరిగిందో అంతుపట్టడం లేదు...' ఆలోచనలో పడ్డాడు శేఖర్. తను తెలుసుకొని [illegible] ప్రాంతాన్ని, [illegible] వెంటా వెంటలో తిరగవేస్తూ...'

[illegible]... ఇంటిదరి...

సత్యనారాయణగదిలోకి 'సత్యంగారూ.' అంటూ నవ్వుతూ అడుగుపెట్టిన విజయను, సరిగా చూడనైనా చూడలేదు సత్యనారాయణ.

'[illegible] కళ్ళల్లో కనబడుతున్న శ్రద్ధాసక్తులను [illegible]...' అంది అలసటగా సోఫాలో కూలబడ్డా విజయ, చెదిరిన ముంగురుల్ని సరిచేసుకుంటూ.

సత్యనారాయణ మౌనంగా నవ్వాడు. ఆ నవ్వులో 'నాకు తెలుసోయీ రహస్యం. అతిగా వెంటబడి మీ అందాన్ని ఆరాధిస్తూ, మీ ప్రేమకోసం ప్రాకులాడే మగాళ్ళని చూస్తే, మీకు జాలి, సానుభూతి, [illegible] కలుగుతాయి! కాని మిమ్మల్ని, మీ ఉనికిని గుర్తించకుండా మెలిగే మగాళ్ళంటేనే మీకు తగని ప్రేమ. వాళ్ళచేత ఆకర్షించబడాలని... ఉవ్విళ్ళూరుతారు... అవునా?' అనే భావాలు చదువుతున్న విజయ, పట్టుబడిన దొంగలా తలవంచుకుంది.

■□■